

«ΕΞΕΤΑΣΤΙΚΗ ΤΟΥ ΕΛΕΥΘΕΡΟΥ» ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΑΠΟ ΤΟ 1981 ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΑ

Μεγάλο «φαγοπότι» από προμήθειες και αναθέσεις έργων

- Μέχρι και νόμο έκανε ο Σημίτης για να εξαγοράζει τους εργολάβους!
- Τον Αύγουστο του 1997 αναβάλλεται για 2 χρόνια η τοποθέτηση των μάντζερς στις ΔΕΚΟ

ΜΕΡΟΣ 56ον

Του
ΣΤΕΦ. Β. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ
anagrostou@eleftheros.gr

Μπορεί ο απόνχος της τελευταίας συνέντευξης του Θ. Πάγκαλου για τη βιομηχανία διορισμών στο Δημόσιο και τις ΔΕΚΟ, ακόμη και «κοπριτών» κατά τα λεγόμενά του, με αντικειμενικό βέβαια σκοπό να εξασφαλίσει το ΠΑΣΟΚ ως κόμμα σταθερή εκλογική βάση, με χρήματα βέβαια που πλήρωνε, πλήρωνει και θα πλήρωνει το σύνολο του ελληνικού λαού, να μην έχει κοπάσει ακόμη, αλλά η αλήθεια ομολογήθηκε!

Η αιτία της κακοδαιμονίας της ελληνικής οικονομίας ήταν και παραμένει το φαινόμενο των χιλιάδων διορισμών που έκανε το ΠΑΣΟΚ, ο αριθμός των οποίων, σύμφωνα με έρευνα που έχει δημοσιοποιηθεί σε ιστοσελίδα πρόσφατα, (14 Μαΐου 2010 taxalia.blogspot.com) μόνο την περίοδο 2002-2004 διορίστηκαν 423.518 άτομα από τα οποία το 25% ήταν εκτός ΑΣΕΠ! Φυσικά, αν προστεθούν και οι διορισμοί που έγιναν από τις κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ από το 1982 και μετά, οι αριθμοί που προκύπτουν είναι τρομακτικοί. Και καθό θα ήταν το υπουργείο Εσωτερικών, με αφορμή την απογραφή που έγινε να έδινε αναλυτικά στοιχεία στη δημοσιότητα, στο πλαίσιο της περίφημης διαφάνειας, προκειμένου οι πολίτες να διαπιστώσουν πόσο διορισμοί έγιναν από το 1981 μέχρι σήμερα, τουλάχιστον για να είναι ενημερωμένοι για το θέμα αυτό, το οποίο τώρα, με καθυστέρηση 30 ετών, το θυμήθηκε μια άλλη κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ υπό τον Γ. Παπανδρέου και υποκριτικά, βέβαια, το επαναλαμβάνει, σε κάθε ευκαιρία, βρίζοντας όσους διόρισε! Και λέμε ότι η επίκληση των χιλιάδων διορισμών που αποτελεί έναν σοβαρό παράγοντα των δημοσιονομικών προβλημάτων

της χώρας να είναι υποκριτική, γιατί το σημερινό ΠΑΣΟΚ σιωπά και δεν έχει πεί ήξευ για το μεγάλο φαγοπότι στο οποίο είχαν επιδοθεί εκλεκτά στελέχη του είτε μέσω των κρατικών προμηθειών και των προμηθειών των ΔΕΚΟ, είτε μέσω των εκατοντάδων αναθέσεων έργων σε επιλεγμένους από τα ίδια εργολάβους και προμηθευτές, είτε για την σειρά των σκανδαλωδών νόμων που έκαναν για να καλύψουν κάθε είδους παρανομία και ληηλασία του δημοσίου χρήματος.

Το μεγάλο «φαγοπότι» με τα έργα

Διότι ναι μεν οι αθρόοι διορισμοί στο Δημόσιο ήταν ένα σοβαρό πρόβλημα για την οικονομία, όμως, η διασπάθιση, η ληηλασία και η κλοπή του δημοσίου χρήματος που έγινε στα χρόνια του ΠΑΣΟΚ επιβάρυνε κατά πολύ περισσότερο τη χώρα και τους πολίτες, από όσο την επιβάρυναν οι μισθοί των διορισμένων ψηφοφόρων του ΠΑΣΟΚ, που τώρα ομολογούνται. Και φυσικά, ομολογήθηκαν όχι γιατί το ΠΑΣΟΚ δήθεν έπαθε κρίση συνειδήσεως μετά τριάντα χρόνια απολαβής της εξουσίας της χώρας, αλλά για να φορτώσει την αιτία του συνολικού προβλήματος της δημοσιονομικής εκτροπής στους διορισμένους και όχι στις προμήθειες και στις αναθέσεις έργων χωρίς διαγωνισμούς, ύψους εκατοντάδων τρισεκατομμυρίων δραχμών ή στο μεγάλο «φαγοπότι» της γνωστής υπόθεσης του Χρηματιστηρίου, ή με το κόστος της

«Ολυμπιάδας», ή τις προμήθειες εξοπλισμών στα νοσοκομεία κ.λπ.! Μάλιστα, για να μπορεί η κυβέρνηση Σημίτη να προχωρήσει χωρίς προβλήματα την πολιτική της ανάθεσης έργων σε επιλεγμένους από την ίδια εργολάβους εψήφισε και νόμο! Επρόκειτο για το νόμο 2522/97, με το άρθρο 4 του οποίου το Δημόσιο μπορούσε να αναθέτει σε όποιον ήθελε από εκείνους που συμμετείχαν σε κάποιον διαγωνισμό την εκτέλεση των δημοσίων έργων, χωρίς να υπάρχουν προσφυγές από τους αποκλεισθέντες, με την ακόλουθη διαδικασία:

«Λαδώματα» και με νόμο του Σημίτη!

Από τον ίδιο νόμο προβλεπόταν ότι οι τεχνικές εταιρείες που δεν κέρδιζαν τον διαγωνισμό, αποζημιώνονταν από το Δημόσιο, προκειμένου να μην καταφύγουν στη Δικαιοσύνη και ζητήσουν ακύρωση των παράνομων αναθέσεων των δημοσίων έργων! Δηλαδή, επρόκειτο για μια διάταξη νόμου, με την οποία, επί της ουσίας, νομιμοποιήθηκε η συναλλαγή και η διαφθορά! Επρόκειτο για ένα νόμο που τότε εξυπηρετούσε συγκεκριμένα οικονομικά συμφέροντα, τα οποία η κυβέρνηση Σημίτη ήθελε να εξυπηρετήσει, αδιαφορώντας φυσικά για το δημόσιο χρήμα που έδινε, δωροδωκώντας στην ουσία τις άλλες τεχνικές εταιρείες να μη προσφύγουν στην Δικαιοσύνη κατά της διαδικασίας ανάθεσης των μεγάλων έργων! Το πόσο κόστισε στους Έλληνες φορολογουμένους η «νόμιμη» αυτή δωροδοκία στις τεχνικές εταιρείες η κυβέρνηση Σημίτη ποτέ δεν το είπε!

Αυτός λοιπόν είναι ο πραγματικός στόχος της ομολογίας του Πάγκαλου ότι το ΠΑΣΟΚ προσλάμβανε για να παίρνει ψήφους. Πρόκειται για «θόλωμα» των νερών, ώστε η προσοχή των πολιτών να στραφεί στους πράγματα προκλητικούς κατά τα άλλα διορισμούς κομματικών φίλων, και όχι στο άγριο

«φαγοπότι» των στελεχών του ΠΑΣΟΚ, των οποίων ποτέ τα περιουσιακά στοιχεία δεν δόθηκαν στη δημοσιότητα!

Αναβολή 2 ετών για μάντζερς

Έτσι, λοιπόν, το καλοκαίρι του 1997 ο λεγόμενος «εκσυγχρονιστής» πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ και πρωθυπουργός Κ. Σημίτης, μετά τη συνεχιζόμενη άρνηση των κομματικών διοικήσεων των ΔΕΚΟ να προσαρμοστούν στο πρόγραμμα σύγκλισης και να περικόψουν τα έξοδά τους, σκέφθηκε να κάνει κάτι το πρωτοποριακό! Ανακοίνωσε ότι στις ΔΕΚΟ θα ετοποθετούντο... μάντζερς, οι οποίοι θα επηλεγόντο με αντικειμενικά κριτήρια. Τελικά, όμως, λόγω των εσωκομματικών αντιδράσεων, ο «εκσυγχρονιστής» Σημίτης έκανε πίσω, μοιλονότι σε ομιλίες του στη Βουλή και μάλιστα δύο φορές είχε ανακοινώσει την απόφασή του να εκσυγχρονίσει τις ΔΕΚΟ μετατρέποντάς τις σε ανώνυμες εταιρείες και την πρόσληψη μάντζερς! Έτσι, την 1η Αυγούστου 1997, σε ανακοίνωση του υπουργείου Εθνικής Οικονομίας, που εκδόθηκε ως απόφαση στη Ν.Δ., αποκαλύφθηκε ότι αναβάλλεται η μετατροπή των ΔΕΚΟ σε Α.Ε. και η τοποθέτηση των μάντζερς για μια 2ετία με την ακόλουθη επιχειρηματολογία: «Μέχρι τώρα έχει ολοκληρωθεί η διαδικασία μετατροπής σε Α.Ε. σε 31 ΔΕΚΟ και στα επόμενα δύο χρόνια θα έχει ολοκληρωθεί η μετατροπή σε Α.Ε. και των υπολοίπων ΔΕΚΟ, καθώς θα κινηθεί η σχετική διαδικασία μόλις λήξει η θητεία των διοικητικών συμβουλίων!» Επρόκειτο για μια νέα υποχώρηση της κυβέρνησης Σημίτη στα κομματικά στελέχη του ΠΑΣΟΚ, η οποία ήταν αναμενόμενη, αφού ήδη ο Κ. Σημίτης είχε υποχωρήσει στις απαιτήσεις γνωστών οικονομικών συμφερόντων σχετικά με τις περίφημες προγραμματικές συμφωνίες, αμέσως μετά τη νίκη του στις εκλογές της 22ας Σεπτεμβρίου 1996.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ